

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Ekoselect a.s.**, IČO: 250 05 863, se sídlem Na Moráni 1336, Chomutov, zast. JUDr. Václavem Luřchou, advokátem, se sídlem nám. Jiřího z Lobkovic 2406/9, Praha 3, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 1442/65, Praha 10, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2019, č. j. MZP/2019/530/840, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2022, č. j. 6 A 172/2019 - 50,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze v záhlaví označeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný rozhodl o odvolání proti rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Ústí nad Labem, ze dne 13. 3. 2019, č. j. ČIŽP/44/2019/2398, kterým byla žalobci uložena pokuta dle § 66 odst. 8 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve výši 250.000 Kč za porušení § 66 odst. 3 písm. d) zákona o odpadech tím, že žalobce nenakládal s odpady přijatými do zařízení k úpravě odpadů – třídírna druhotných surovin v souladu s bodem 2.2 platného provozního řádu a s body 8 a 10 souhlasu Krajského úřadu Ústeckého kraje k provozování zařízení ke sběru a úpravě odpadů a s jeho provozním řádem vydaného rozhodnutím pod č. j. 2827/ZPZ/2017/PZ-2989, JID: 168734/2017/KUUK, ze dne 19. 10. 2017. Žalovaný prvostupňové rozhodnutí částečně změnil a ve zbytku potvrdil.

[2] Žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozsudku městského soudu podal včas kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 5. 2022, č. j. 4 As 133/2022 - 15, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[4] Z údajů na doručence je zřejmé, že toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo zástupci stěžovatele doručeno do jeho datové schránky dne 6. 5. 2022. Lhůta 15 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet v sobotu dne 7. 5. 2022 a uplynula v pondělí dne 23. 5. 2022 (koniec lhůty i následující den připadly na den pracovního klidu – sobotu 21. 5. 2022, resp. neděli 22. 5. 2022). Stěžovatel však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil.

[5] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti (poplatek činí 5.000 Kč).

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*“

[7] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě nezaplacení. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. května 2022

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu